

The Book of JOB



Gióp

Tác giả và Ngày viết:

Ngày và tác giả của Sách Gióp sẽ được xác định bởi tác giả như sau:

- Nếu Môi-se là tác giả, niên đại sẽ vào khoảng năm 1440 trước Công nguyên.
- Nếu Sa-lô-môn là tác giả, thì niên đại sẽ vào khoảng năm 950 trước Công nguyên.

Vì chúng ta không biết tác giả nên không thể biết ngày viết.

Mục đích viết:

Sách Gióp giúp chúng ta hiểu những điều sau:

Sa-tan không thể mang đến sự hủy diệt về tài chính và vật chất cho chúng ta trừ khi được sự cho phép của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời có quyền trên những gì Sa-tan có thể và không thể làm. Việc hiểu được "lý do tại sao" đằng sau tất cả những đau khổ trên thế giới này nằm ngoài khả năng của con người. Đôi khi, sự đau khổ, thử thách có thể được cho phép trong cuộc sống của chúng ta để thanh tẩy, thử nghiệm, dạy dỗ, hoặc củng cố đức tin. Chúa vẫn hiện hữu và tể trị trong mọi sự. Ngài xứng đáng cho chúng ta tin cậy và ngợi khen trong mọi hoàn cảnh của cuộc sống.

Gióp

Những câu chính:

[Gióp 1: 1](#) Tại trong xứ Út-xơ có một người tên là Gióp; người ấy vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời và lánh khỏi điều ác.

[Gióp 1:21](#) Tôi trần truồng lọt khỏi lòng mẹ, và tôi cũng sẽ trần truồng mà về; Đức Giê-hô-va đã ban cho, Đức Giê-hô-va lại cất đi; đáng ngợi khen danh Đức Giê-hô-va!

[Gióp 38: 1-2](#) Bấy giờ, từ giữa cơn gió trốt, Đức Chúa Trời đáp cùng Gióp rằng:
² Kẻ này là ai dám dùng các lời không tri thức,
Mà làm cho mờ ám các mưu định ta?

[Gióp 42: 5-6](#) Trước lỗi tai tôi có nghe đồn về Chúa,
Nhưng bây giờ, mắt tôi đã thấy Ngài:
⁶ Vì vậy, tôi lấy làm gớm ghê tôi,
Và ăn năn trong tro bụi.

Gióp

Bản tóm tắt ngắn gọn:

Sách Gióp mở đầu bằng cảnh trên trời, nơi Sa-tan đến buộc tội Gióp trước mặt Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời khẳng định Gióp chỉ phụng sự Đức Chúa Trời. Sa-tan nói vì Đức Chúa Trời bảo vệ ông. Bây giờ Sa-tan xin phép Đức Chúa Trời để thử lòng tin và lòng trung thành của Gióp. Đức Chúa Trời ban sự cho phép của Ngài, chỉ trong những ranh giới nhất định.

Tại sao người công chính phải chịu đựng? Đây là câu hỏi được đặt ra sau khi Gióp mất gia đình, của cải và sức khỏe. Ba người bạn của Gióp là Ê-li-pha, Binh-đát, và Sô-pha, đến để "an ủi" Gióp và thảo luận về chuỗi bi kịch đau lòng của Gióp. Họ nhấn mạnh rằng sự đau khổ của Gióp là sự trừng phạt cho tội lỗi trong cuộc đời Gióp. Tuy nhiên, Gióp vẫn tận tụy với Đức Chúa Trời qua tất cả những điều này và cho rằng cuộc đời của ông không phải là một tội lỗi. Một người đàn ông thứ tư, E-li-hu, nói với Gióp rằng anh ta cần phải hạ mình và phục tùng Chúa dùng những thử thách để thanh tẩy cuộc sống của mình. Cuối cùng, Gióp chất vấn chính Đức Chúa Trời và học được những bài học quý giá về quyền tể trị của Đức Chúa Trời và sự cần thiết phải hoàn toàn tin cậy nơi Chúa. Sau đó, Gióp được phục hồi sức khỏe, hạnh phúc và thịnh vượng hơn so với trạng thái trước đó của Gióp.

Tại trong xứ Út-xơ có một người tên là Gióp



Sáng 36:1 Đây là dòng dõi của Ê-sau, tức là Ê-đôm



JOB

was

Blameless,
Upright,
Feared God and
Turned from evil

Job 1:1

Knowing-Jesus.com

Tại trong xứ Út-xơ có một người tên là Gióp; người ấy vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời và lánh khỏi điều ác.

Gióp



Người sanh được bảy con trai và ba con gái

Gióp



có bảy ngàn chiên, ba ngàn lạc đà, năm trăm đôi bò, năm trăm lừa cái, và tôi tớ rất nhiều; người ấy lớn hơn hết trong cả dân Đông phương.

Gióp



Các con trai người hay đi dự tiệc, đãi thay phiên nhau trong nhà của mỗi người; và sai mời ba chị em gái mình ăn uống chung với mình.

Gióp



Xảy khi các ngày tiệc yến xong rồi, Gióp sai người đi dọn các con cái mình cho thanh sạch, thức dậy sớm, dâng của lễ thiêu tùy số chúng nó; vì người nói rằng: Dễ thường các con ta có phạm tội, và trong lòng từ chối Đức Chúa Trời chẳng. Gióp hằng làm như vậy.

Gióp

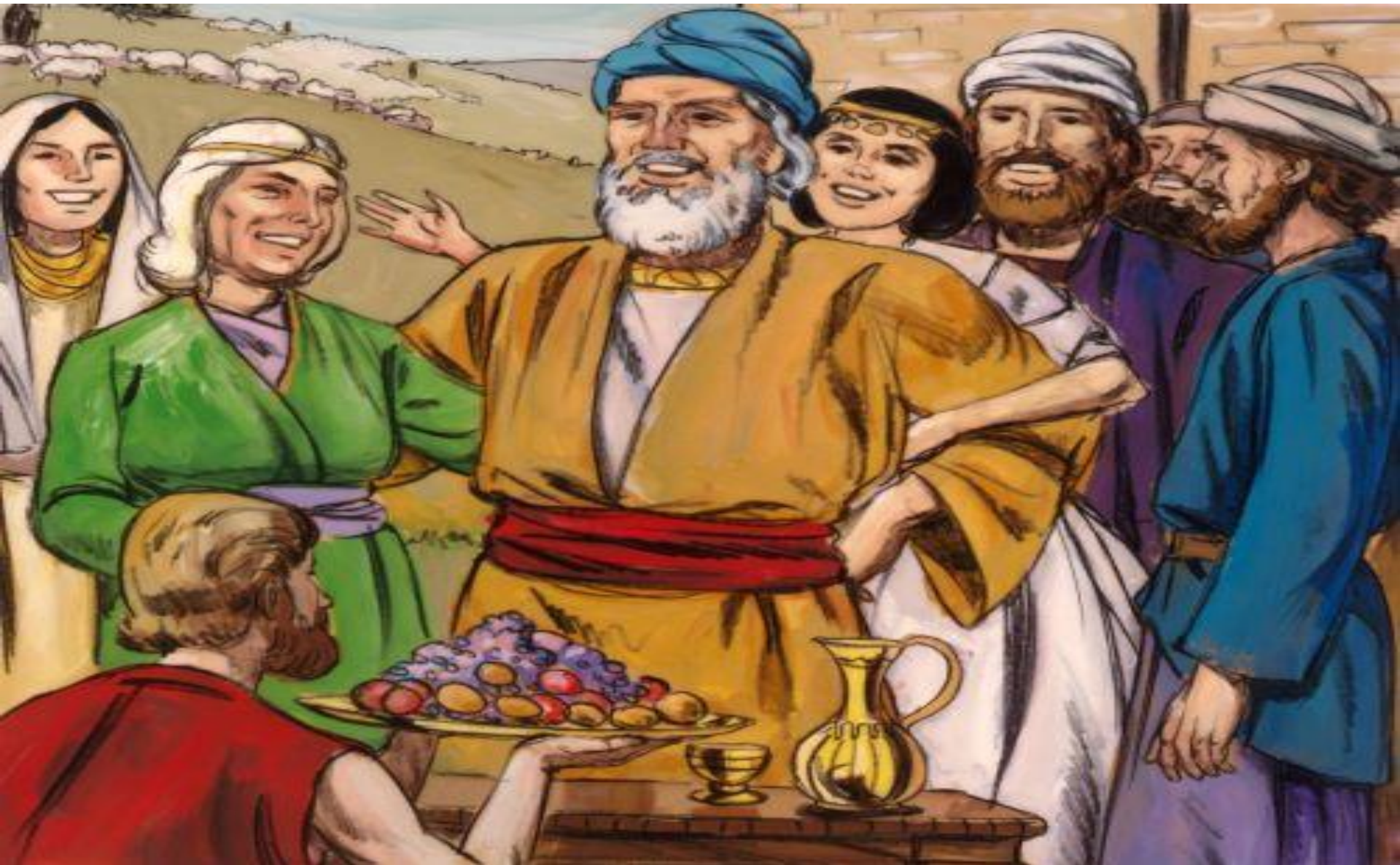


Vả, một ngày kia các con trai của Đức Chúa Trời đến ra mắt Đức Giê-hô-va, và Sa-tan cũng đến trong vòng chúng. Đức Giê-hô-va phán hỏi Sa-tan rằng: Người ở đâu đến? Sa-tan thưa với Đức Giê-hô-va rằng: Tôi trải qua đây đó trên đất và dạo chơi tại nơi nó. Đức Giê-hô-va lại hỏi Sa-tan rằng:

Người có nhìn thấy Gióp, tôi tớ của ta chẳng; nơi thế gian chẳng có người nào giống như nó, vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác?

Sa-tan thưa với Đức Giê-hô-va rằng: Gióp há kính sợ Đức Chúa Trời luống công sao? Chúa há chẳng dựng hàng rào binh vực ở bốn phía người, nhà người, và mọi vật thuộc về người sao? Chúa đã ban phước cho công việc của tay người, và làm cho của cải người thêm nhiều trên đất. Nhưng bây giờ hãy giơ tay Chúa ra, đụng đến hại các vật người có, ắt là người sẽ phỉ báng Chúa trước mặt. Đức Giê-hô-va phán với Sa-tan rằng: Này, các vật người có đều phó trong tay người; nhưng chớ tra tay vào mình nó. Sa-tan bèn lui ra khỏi mặt Đức Giê-hô-va.

Gióp



Xảy một ngày kia, khi các con trai và con gái người đương ăn và uống rượu trong nhà anh cả chúng nó,

Tai Vạ Thứ Nhất



Một sứ giả đến báo tin cho Gióp rằng: Bò đang cày, lừa đang ăn gần bên cạnh, thì dân Sê-ba xông vào chúng nó, đoạt cướp đi, và lấy lưỡi gươm giết các tôi tớ; chỉ một mình tôi thoát khỏi để báo tin cho ông.

Tai Vạ Thứ Nhì



Người này còn đương nói, thì một người khác đến, báo rằng: Lửa của Đức Chúa Trời từ trên trời giáng xuống thiêu đốt các con chiên và tội tở, làm cho tiêu hủy chúng nó đi; chỉ một mình tôi thoát khỏi đặng báo tin cho ông.

Tai Vạ Thứ Ba



Người này còn đương nói, thì một kẻ khác chạy đến, báo rằng: Dân Canh-đê phân làm ba đạo, xông vào lạc đà, cướp đoạt đi, và lấy lưới gươm giết các tôi tớ; chỉ một mình tôi thoát khỏi đặng báo tin cho ông.

Tai Vạ Thư Tư



Người này còn đương nói, thì một kẻ khác chạy đến, báo rằng: Các con trai và con gái ông đương ăn uống tại nơi nhà anh cả của họ, ¹⁹ kìa một ngọn gió lớn từ phía bên kia sa mạc thổi đến, làm cho bốn góc nhà rung rinh, nhà sập xuống đè chết các người trẻ tuổi; chỉ một mình tôi thoát khỏi danger báo tin cho ông

Vạ Vô Đơn Chí



Gióp bèn chỗi dậy, xé áo mình, và cạo đầu, đoạn sấp mình xuống đất mà thờ lạy, và nói rằng: Tôi trần truồng lọt khỏi lòng mẹ, và tôi cũng sẽ trần truồng mà về; Đức Giê-hô-va đã ban cho, Đức Giê-hô-va lại cất đi; đáng ngợi khen danh Đức Giê-hô-va! Trong mọi sự ấy, Gióp không phạm tội, và chẳng nói phạm thượng cùng Đức Chúa Trời.



Xảy ra một ngày kia, các con trai của Đức Chúa Trời đến ra mắt Đức Giê-hô-va, Sa-tan cũng có đến trong vòng chúng đặng ra mắt Đức Giê-hô-va. Đức Giê-hô-va bèn phán hỏi Sa-tan rằng: Người ở đâu đến? Sa-tan thưa cùng Đức Giê-hô-va rằng: tôi trải qua đây đó trên đất và dạo chơi tại nơi nó. Đức Giê-hô-va lại phán hỏi Sa-tan rằng: Người có nhìn thấy Gióp, tôi tớ của ta chẳng? Trên đất chẳng có ai giống như người, vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác; lại người bèn đổ trong sự hoàn toàn mình, mặc dầu người có giục ta phá hủy người vô cớ.

Sa-tan thưa lại với Đức Giê-hô-va rằng: Lấy da đền da, phàm vật chi một người có, tất sẽ trao thế cho mạng sống mình. Nhưng bây giờ xin Chúa hãy giơ tay ra, đặng đến hại xương thịt người ắt là người sẽ phỉ báng Chúa trước mặt. Đức Giê-hô-va phán với Sa-tan rằng: Kìa, người ở trong tay người; nhưng chỉ hãy giữ mạng sống người.

Sa-tan bèn lui ra khỏi trước mặt Đức Giê-hô-va, hành hại Gióp một bệnh ung độc, từ bàn chân cho đến chót đầu.



Gióp lấy một miếng sành đặng gãi mình, và ngồi trong đồng tro.



Vợ người nói với người rằng: Uả? Ông hãy còn bền đỗ trong sự hoàn toàn mình sao?... Hãy phỉ báng Đức Chúa Trời, và chết đi! ¹⁰ Người đáp lại rằng: Người nói như một người đàn bà ngu muội. Uả sao! Sự phước mà tay Đức Chúa Trời ban cho chúng ta, chúng ta lãnh lấy, còn sự tai họa mà tay Ngài giáng trên chúng ta, lại chẳng lãnh lấy sao? Trong mọi việc đó, Gióp không phạm tội bởi môi miệng mình.

Gióp



Vả, khi ba bạn hữu của Gióp, là Ê-li-pha người Thê-man, Binh-đát người Su-a, và Sô-pha người Na-a-ma, hay được các tai nạn đã xảy đến cho người, mỗi người bèn hẹn nhau từ xứ mình đi đến đặng chia buồn và an ủi người. ¹² Ba bạn hữu ở xa ngược mắt lên thì chẳng nhận biết người, bèn cất tiếng lên khóc, mỗi người xé áo mình, hất bụi lên trời mà vãi trên đầu mình.

Gióp

 www.holyspiritspeaks.org



Đoạn, ba bạn ngồi xuống đất với người trong bảy ngày bảy đêm, chẳng ai nói một lời với người, vì thấy sự đau đớn người lớn lắm.

Gióp mở miệng rửa ngày sanh mình



Sau việc ấy, Gióp mở miệng rửa ngày sanh mình. Gióp bèn cất tiếng nói rằng:

Ngày ta đã sanh ra, khá hư mất đi;
Còn đêm đã nói rằng: Có được thai
dựng một con trai, hãy tiêu diệt đi!
Nguyện ngày ấy bị ra tắm tối!
Nguyện Đức Chúa Trời từ trên cao
chớ thềm kể đến,
Và ánh sáng đừng chiếu trên nó!
Chớ gì tối tăm và bóng sự chết nhìn
nhận nó,
Áng mây kéo phủ trên nó,
Và nhật thực làm cho nó kinh khiếp.
Nguyện sự tối tăm mịt mịt hăm lầy
đêm ấy;
Chớ cho nó đồng lạc với các ngày
của năm;
Đừng kể nó vào số của các tháng!

1-Ê-li-pha Nói Gióp Có Tội

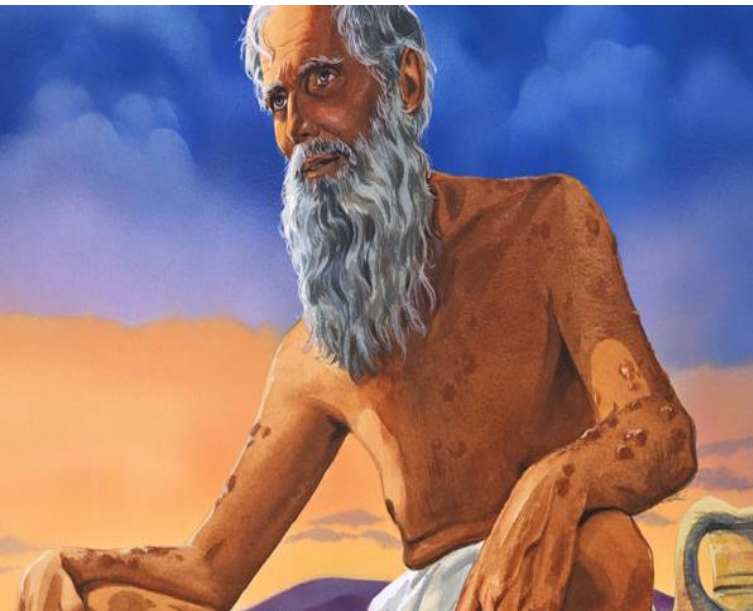


Bấy giờ, Ê-li-pha đáp lời mà rằng:
Nếu người ta thử nói với ông, ông sẽ
mất lòng chẳng?
Nhưng ai cầm giữ mình không nói sao
được?
Kìa, ông đã dạy dỗ nhiều người,
Và làm cho tay yếu đuối ra mạnh mẽ;
Các lời nói ông đã đỡ kẻ xiêu tó lên,
Và đầu gối lung lay, ông đã làm cho
vững bền.
Nhưng bây giờ tai nạn xảy đến ông,
ông lại giận;
Nó lâm vào ông, thì ông bị rối lòng.

Ông hãy suy xét lại, nào bao giờ có kẻ vô tội bị hư mất?
Đâu có người ngay thẳng lại bị trừ diệt?
Theo điều tôi đã thấy, ai cày sự gian ác,
Và gieo điều khuấy rối, thì lại gặt lấy nó

Người mà Đức Chúa Trời quả trách lấy làm phước thay!
VẬY, chớ khinh sự sửa phạt của Đấng Toàn năng.
VÌ Ngài làm cho bị thương tích, rồi lại bó rịt cho;
Ngài đánh hại, rồi tay Ngài chữa lành cho

1-Gióp tiếp phần này về các sự hoạn nạn mình



Bởi vì các tên của Đấng Toàn năng trúng nhằm tôi;
Tâm hồn tôi uống nọc độc của tên ấy;
Sự kinh khiếp của Đức Chúa Trời dàn trận
nghịch cùng tôi.

Thịt tôi bị bao phủ giòi tửa và lấp đất;
Da tôi nứt nẻ và chảy mủ ra!

Hỡi Đấng gìn giữ loài người! nếu tôi đã phạm tội,
có làm gì nghịch Chúa?

Nhân sao Chúa đặt tôi làm một tấm bia,
Đến đổi mình trở thành gánh nặng cho mình?
Cớ sao Chúa không tha tội cho tôi,
Cắt lầy gian ác khỏi tôi đi?
Vì bây giờ tôi sẽ nằm trong bụi đất;
Chúa sẽ tìm kiếm tôi, song tôi không còn nữa.

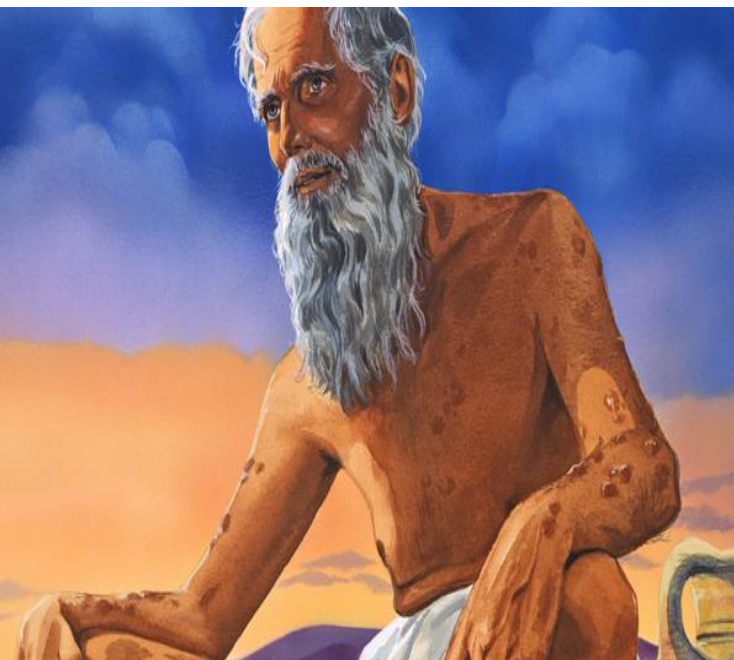
1-Bình-đất Nói Gióp Phải Ăn Năn



Anh lải nhải cho đến khi nàoĐến bao giờ
anh mới thôi khoác lác?
Có khi nào Chúa bẻ cong chân lýHay là
Ngài chấp thuận cảnh bất công?
Nếu con cái anh sai lầm phạm tội,Và bị
Ngài hình phạt cách công minh,
Nếu anh quyết tâm tìm kiếm ChúaVà cầu
nguyện với Đấng Toàn năng
Nếu anh trong sạch ngay lànhHẳn Chúa
nghe lời anh nguyện cầuCho gia đình
hưng thịnh

Kìa, Đức Chúa Trời chẳng từ bỏ người trọn vẹn,
Cũng không giúp đỡ kẻ hung ác.
Song Chúa sẽ còn làm cho miệng ông được đầy vui cười;
Và môi ông tràn ra tiếng reo mừng.
Những kẻ ghét ông sẽ bị hổ thẹn bao phủ,
Và nhà trại của kẻ ác sẽ chẳng còn

2-Gióp đáp lời Binh-đất



Phượng chi tôi đáp lại với Ngài,
Và chọn lời tranh biện cùng Ngài!
Dầu khi tôi công bình, tôi cũng không dám đối lại
cùng Ngài; Nhưng tôi cầu xin ơn của Đấng phán xét
tôi. Mặc dầu tôi kêu cầu, và Ngài đáp lời tôi,
Tôi cũng không tin rằng Ngài lắng tai nghe tiếng tôi.
Vì Ngài chà nát tôi trong cơn gió bão,
Và thêm nhiều vết tích cho tôi vô cớ.
Ngài không để cho tôi hả hơi;
Nhưng Ngài khiến tôi no đầy sự đắng cay,
Nếu luận về sức lực, kìa, Ngài vốn quyền năng!
Nếu nói về lý đoán, thì Ngài rằng: “Ai dám cáo kiện
ta?” Dầu rằng tôi công bình, miệng mình sẽ lên án
cho mình; Tuy tôi trọn vẹn, nó sẽ tố tôi ra gian tà.

Nhân sao Chúa đem tôi ra khỏi lòng mẹ tôi?
Phải chi đã tắt hơi, thì chẳng con mắt nào thấy tôi!
Bằng vậy, tôi sẽ như đã không hề có;
Vì mới lọt lòng mẹ, bèn bị đem đến mồ mả!
Các ngày tôi há chẳng phải ít ỏi sao?
Vậy, Chúa ôi, khá ngưng dứt đi,
Hãy dời khỏi tôi đi, để tôi được an ủi một chút,

1-Sô-pha Nói Gióp Phải Ăn Năn



Người già miệng há sẽ được xưng là công bình ư? Chớ thì các lời khoe khoang của ông sẽ khiến người ta nín sao? Khi ông nhạo báng, há không có ai bĩ mặt ông ư? Vì ông thưa cùng Đức Chúa Trời rằng: Đạo lý tôi là thanh tịnh; Tôi không nhớ bợn trước mặt Chúa.

À! Chớ gì đẹp lòng Đức Chúa Trời mà phán, Và mở miệng Ngài đáp lời nghịch cùng ông, Ước chi Ngài chỉ tỏ cho ông biết sự bí mật của sự khôn ngoan! Vì Ngài thông hiểu bội phần. Vậy, khá biết rằng Đức Chúa Trời phạt ông lại không xứng với tội gian ác của ông. Vì Ngài biết những người giả hình, Xem thấy, tội ác mà loài người không cảm biết đến.

Vậy, nếu dọn lòng cho xứng đáng, Và giơ tay mình ra hướng về Chúa; Bằng có tội ác trong tay ông, mà ông bỏ xa khỏi mình, Chẳng để sự bất công ở trong trại mình, Bấy giờ, ông hẳn sẽ ngược mắt lên không tí vít gì, Thật sẽ được vững vàng, chẳng sợ chi; Ông sẽ quên các điều hoạn nạn mình, Và nhớ đến nó như nước đã chảy qua. Đời ông sẽ sáng sủa hơn ban trưa; Dẫu nay tối tăm, sau sẽ hóa ra như buổi sáng.

3-Gióp bắt lễ những lời đáp của các bạn mình



Gióp đáp lại rằng:
Hẳn chi các ngươi thật là người, Sự khôn ngoan sẽ đồng chết mất với các ngươi mà chớ! Song ta cũng có sự thông sáng như các ngươi, Chẳng kém hơn đâu; mà lại ai là người không biết những việc như thế? Ta đã cầu khấn Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời đáp lời cho ta; Nay ta thành ra trò cười của bầu bạn ta;
Người công bình, người trọn vẹn đã trở nên một vật chê cười!

4-Gióp tỏ rằng chỉ muốn thừa cùng một mình Đức Chúa Trời



Vậy, hãy nín đi, khá lìa khỏi ta, để ta biện luận, Mặc dầu xảy đến cho ta điều gì.

Cớ sao ta lấy răng cắn thịt mình, Và liều sanh mạng mình? Dẫu Chúa giết ta, ta cũng còn nhờ cậy nơi Ngài; Nhưng ta sẽ bình vực tánh hạnh ta trước mặt Ngài.

Chánh điều đó sẽ là sự cứu rỗi ta; Vì một kẻ vô đạo chẳng được đến trước mặt Chúa.

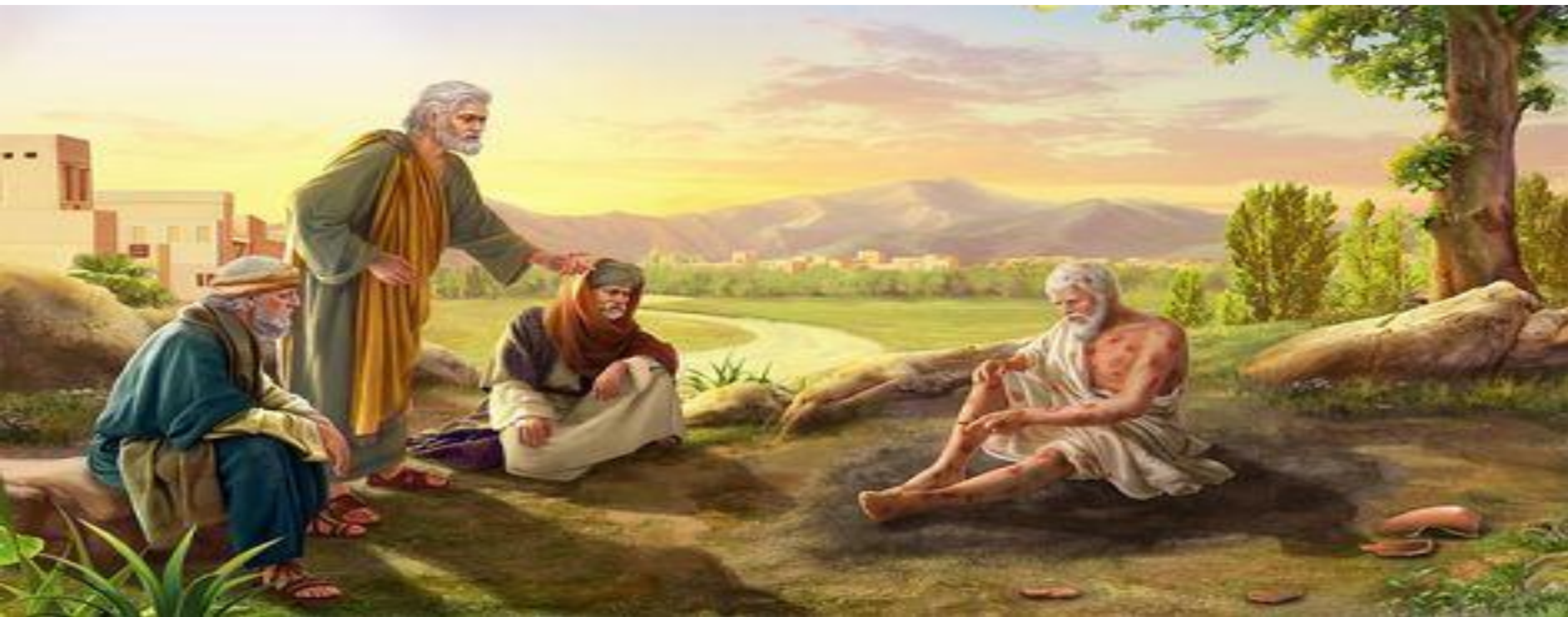
Có hai điều cầu xin Chúa chớ làm cho tôi, Thì tôi sẽ không ẩn mình tôi khỏi mặt Chúa: Xin Chúa rút tay Chúa khỏi mình tôi, Và sự hoảng kinh của Chúa chớ làm bối rối tôi nữa. Đoạn, hãy gọi tôi, tôi sẽ thưa lại, Hoặc, tôi nói, thì Chúa sẽ trả lời cho tôi.

Số gian ác và tội lỗi tôi bao nhiêu? Cầu Chúa cho tôi biết sự phạm luật và tội lỗi tôi. Nhân sao Chúa giấu mặt Chúa, Và cảm bằng tôi là kẻ cừu địch Chúa?

Chúa há muốn khiến kinh hãi chiếc lá bị gió đưa đi, Và đuổi theo cộng rạ khô sao? Vì Chúa làm cho tôi bị điều cay đắng, Và khiến cho tôi gánh các tội ác phạm lúc thanh niên. Đặt chân tôi trong xiềng tủa, Xét các đường lối tôi, Và ghi ranh hạng chung quanh bước chân tôi, Còn tôi bị bể nát ra như vật mục, Như một cái áo bị sâu cắn nát vậy.

Gióp Phần 2
03 August 2022

2-Ê-li-pha quyết rằng Đức Chúa Trời làm buồn rầu loài người chỉ vì phạt lỗi của họ



Nhân sao lòng ông bức tức, Và mắt ông ngó chớp lách?
Cớ gì mà tâm thần ông phản đối cùng Đức Chúa Trời,
Khiến những lời dường ấy ra khỏi miệng ông?
Loài người là chi, mà lại là thanh sạch?
Kẻ do người nữ sanh ra là gì, mà lại là công bình?
Kìa, Đức Chúa Trời không tin cậy các thánh đồ Ngài,
Đến đổi các từng trời cũng chẳng trong sạch trước mặt Ngài thay:
Phương chi một người góm ghiếc và hư nát, Kẻ hay uống gian ác như nước!

5-Gióp đáp rằng chẳng phải nhờ lời nói mà người ta tiếp đỡ được một sự đau đớn như của mình



Ta cũng dễ nói được như các người nói; Nếu linh hồn các người thế cho linh hồn ta, Tất ta cũng sẽ kể thêm lời trách các người, Và lắc đầu về các người. Mặt tôi sưng đỏ lên vì có khóc, Bóng sự chết ở nơi mí mắt tôi; Mặc dầu tại trong tay tôi không có sự hung dữ, Và lời cầu nguyện tôi vốn tinh sạch. Các bạn hữu tôi nhạo báng tôi...Còn tôi hướng về Đức Chúa Trời mà khóc, Để Ngài phân xử giữa loài người và Đức Chúa Trời, Giữa con cái loài người và đồng loại nó!

2-Binh-đất cáo Gióp ý mình và chỉ về số phận của kẻ ác



Ông nổi giận bèn xẻ rạch mình, Há vì ông mà trái đất sẽ bị bỏ hoang,
Và hòn đá phải dời đi khỏi chỗ nó sao?
Thật ánh sáng kẻ ác sẽ tắt đi, Ngọn lửa của hắn không chói nữa.
Ánh sáng sẽ mờ tối trong trại hắn, Ngọn đèn hắn sẽ tắt ở bên hắn..

6-Gióp trông cậy thấy Đấng cứu chuộc mình



Các bạn thân thiết đều gớm ghét tôi, Những người tôi thương mến đã trở nghịch tôi. Xương cốt tôi sát vào da và thịt tôi, Tôi đã thoát được chỉ còn da bọc răng tôi mà thôi. Hỡi các bằng hữu tôi, hãy thương xót tôi, hãy thương xót tôi! Vì tay của Đức Chúa Trời đã đánh tôi. Cớ sao các bạn bắt bớ tôi như Đức Chúa Trời, Và chưa no nê thịt tôi sao? Còn tôi, tôi biết rằng Đấng cứu chuộc tôi vẫn sống, Đến lúc cuối cùng Ngài sẽ đứng trên đất. Sau khi da tôi, tức xác thịt này, đã bị tan nát, Bảy giờ ngoài xác thịt tôi sẽ xem thấy Đức Chúa Trời; Chánh tôi sẽ thấy Ngài, Mắt tôi sẽ nhìn xem Ngài, chớ chẳng phải kẻ khác, Lòng tôi hao mòn trong mình tôi.

2-Xô-pha luận về hình phạt kẻ gian ác



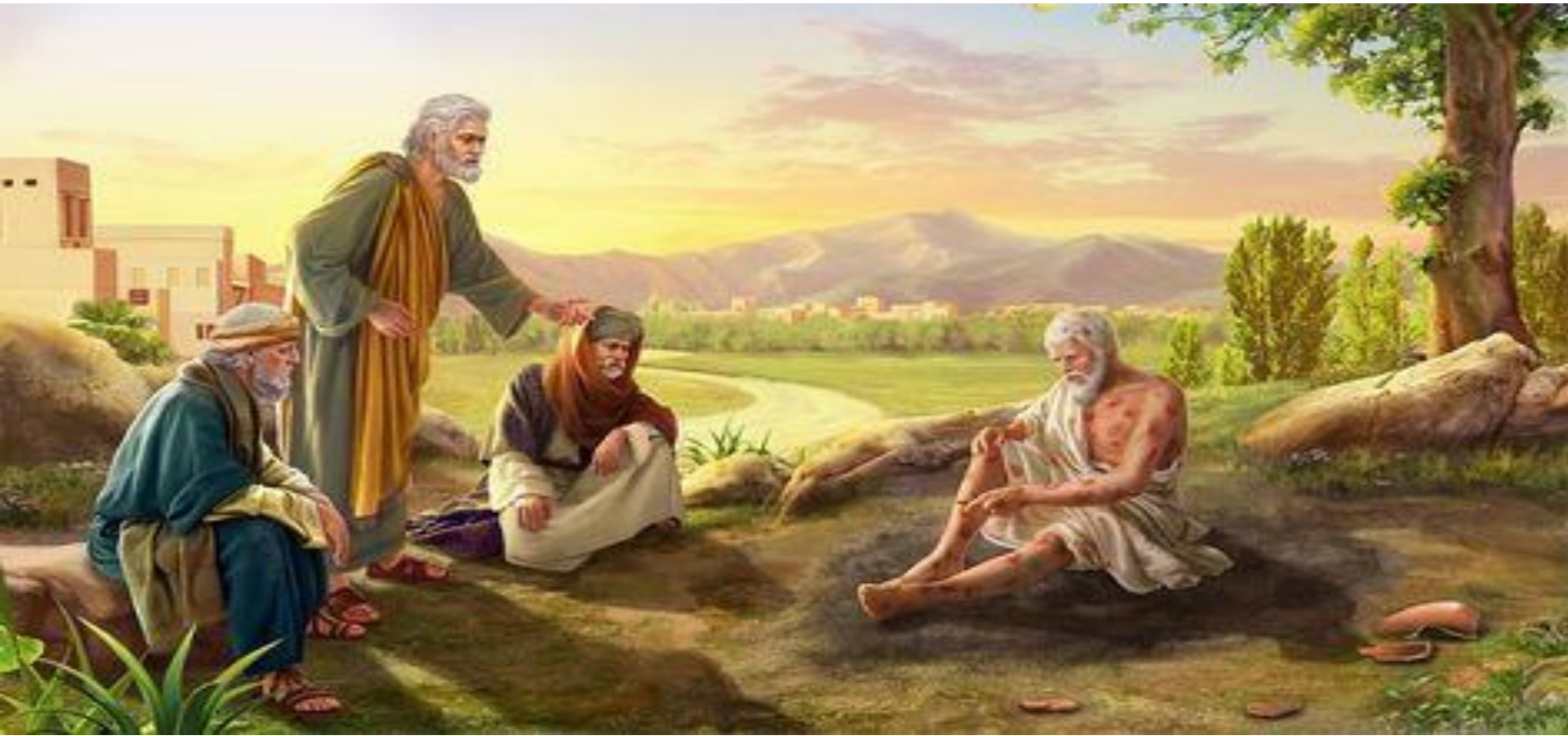
Hãy biết rõ rằng, từ đời xưa, Từ khi loài người được đặt nơi thế gian, Thì sự thắng hơn của kẻ ác không có lâu, Và sự vui mừng của kẻ vô đạo chỉ một lúc mà thôi. Dầu sự kiêu căng nó cất lên đến tận trời, Dầu cho dầu nó đựng chí mây, Thì nó sẽ bị tiêu diệt đời đời như phân bón nó; Những người đã thấy nó sẽ hỏi rằng: Nó ở đâu? Nó bay đi như một cơn chiêm bao, không ai gặp nó lại; Thật, nó sẽ biến mất như dị tượng ban đêm. Con mắt đã thường xem nó, sẽ không thấy nó lại, Nơi nó ở cũng sẽ chẳng còn nhìn nó nữa. Đó là phần mà Đức Chúa Trời dành cho kẻ hung ác, Và ấy là cơ nghiệp mà Ngài định cho nó

7-Gióp luận đáp số phận của kẻ ác



Gióp đồng ý rằng đến cuối cùng, kẻ gian ác sẽ bị đau khổ;
Nhưng ông nhấn mạnh rằng chúng thường được thanh vượng.

3-Ê-li-pha cáo các lỗi của Gióp và khuyên người hối



Ấy vậy, ông hãy hòa thuận với Ngài. Hãy ở bình an: nhờ đó phước hạnh sẽ giáng cho ông. Hãy nhận lãnh luật pháp từ nơi miệng Ngài Và để các lời Ngài vào lòng của mình. Nếu ông trở lại cùng Đấng Toàn năng, tất ông sẽ được lập lại. Nếu ông trừ bỏ sự gian ác khỏi trại mình, Ném bửu vật mình vào bụi đất, Và quăng vàng Ô-phia giữa các hòn đá của khe, Thì Đấng Toàn năng sẽ là bửu vật của ông, Ngài sẽ là bạc quý cho ông. Vì bây giờ, ông sẽ được vui sướng nơi Đấng Toàn năng, Và được ngược mắt lên cùng Đức Chúa Trời.

8-Gióp lại quả quyết rằng mình vô tội



Ông bình vực sự công bình của mình:
Tôi chẳng hề lìa bỏ các điều răn của môi Ngài,
Vẫn vâng theo lời của miệng Ngài hơn là ý muốn lòng tôi.

3-Binh-đất luận rằng loài người chẳng đáng xưng mình là công bình trước mặt Đức Chúa Trời



Làm sao loài người được công bình trước mặt Đức Chúa Trời?

Kẻ nào bị người nữ sanh ra, sao cho là trong sạch được?

Kìa, mặt trăng không chiếu sáng, Các ngôi sao chẳng tinh sạch tại trước mặt Ngài thay:
Phương chi loài người vốn giống như con sâu, Và con cái loài người giống như một con
giòi bọ!

Bài Chót: Gióp so sánh sự hưng thịnh mình khi trước với tai nạn mình ngày nay



**Gióp làm chứng về tánh hạnh mình
khi trước là trọn vẹn**

Tôi đã có lập ước với mắt tôi; Vậy, làm
sao tôi còn dám nhìn người nữ đồng
trinh?

Há chẳng phải sự tai họa cho kẻ gian
ác, Và sự hư hại cho kẻ làm dữ sao?
Chớ thì Đức Chúa Trời chẳng thấy
đường lối tôi, Và đếm các bước tôi
sao?

Nếu tôi có ăn ở cách dối trá, Và chân
tôi vội vàng theo chước gian xảo,
Nguyễn Đức Chúa Trời cân tôi trên cân
thắng bằng, Thì Ngài sẽ nhìn biết sự
thanh liêm của tôi.

Còn bây giờ, tôi trở nên lời ca hát của họ, Làm đề cho chuyện trò của họ.
Họ góm giếc tôi, xa lánh tôi, Không kiêng nhỗ khắc nơi mặt tôi.
Bởi vì Đức Chúa Trời đã làm dòn dây cung tôi, và sỉ nhục tôi.

Cho đến kỳ chết, tôi chẳng hề thôi quả quyết rằng tôi trọn vẹn

Bài giảng luận của Ê-li-hu là bạn trẻ tuổi hơn hết của Gióp



Gióp đã làm cho ba bạn hữu ngậm miệng. Ê-li-hu tức giận họ, vì họ không trả lời Gióp được. Ông tức giận Gióp, vì Gióp tự xưng mình là công bình, chớ không xưng Đức Chúa Trời là công bình. Bây giờ tới phiên Ê-li-hu nói với họ như sau:

- ✓Ê-li-hu tỏ ra các sự phước hay họa do lòng thương xót của Đức Chúa Trời
- ✓Ê-li-hu cao rao sự chánh trực và công bình của Đức Chúa Trời
- ✓Ê-li-hu khen tặng các mưu ý và công việc diệu kỳ của Đức Chúa Trời
- ✓Ê-li-hu tôn trọng sự quyền năng và oai nghi của Đức Chúa Trời

Đức Chúa Trời đáp lời cho Gióp

Từ giữa trận gió trốt, Đức Giê-hô-va đáp cùng Gióp, mà rằng:

Hãy thắt lưng người như kẻ đồng sĩ;

Ta sẽ hỏi người, người sẽ chỉ dạy cho ta!

Người há có ý phể lý đoán ta sao?

Có muốn định tội cho ta đặt xưng mình là công bình ư?

Người có một cánh tay như của Đức Chúa Trời chăng?

Có thể phát tiếng sấm rền như Ngài sao?

Vậy bây giờ, người hãy trang điểm mình bằng sự cao sang và oai nghi,

Mặc lấy sự tôn trọng và vinh hiển.

Khá tuôn ra sự giận hoảng hốt của người;

Hãy liếc mắt xem kẻ kiêu ngạo và đánh hạ nó đi.

Hãy liếc mắt coi kẻ kiêu ngạo, và đánh hạ nó đi;

Khá chà nát kẻ hung bạo tại chỗ nó.

Hãy giấu chúng nó chung nhau trong bụi đất,

Và lấp mặt họ trong chốn kín đáo.

Bấy giờ, ta cũng sẽ khen ngợi người,

Vì tay hữu người chẳng cứu người được!

Gióp tôn vinh Đức Chúa Trời, Ngài tha lỗi người và ban cho người thịnh vượng nhiều hơn trước



Gióp kêu lên rằng: Trước lỗi tai tôi có nghe đồn về Chúa, Nhưng bây giờ, mắt tôi đã thấy Ngài: Vì vậy, tôi lấy làm gớm ghê tôi, Và ăn năn trong tro bụi.

Như vậy, **Đức Giê-hô-va ban phước cho buổi già của Gióp nhiều hơn lúc đang thì: người được mười bốn ngàn chiên, sáu ngàn lạc đà, một ngàn đôi bò, và một ngàn lừa cái. Người cũng có bảy con trai và ba con gái.** Trong toàn xứ chẳng có người nữ nào lịch sự bằng ba con gái của Gióp. Cha của họ cho họ một phần cơ nghiệp trong anh em họ. Sau việc ấy, Gióp còn sống một trăm bốn mươi năm; người thấy các con trai, cháu, chít mình đến đời thứ tư. Rồi Gióp qua đời tuổi cao tác lớn.

Những Điều Áp Dụng Thuộc Linh trong Sách Gióp

Sách *Gióp* nhắc nhở chúng ta rằng có một "xung đột vũ trụ" đang diễn ra đằng sau hậu trường mà chúng ta thường không biết gì về nó. Thường thì chúng ta tự hỏi tại sao Chúa cho phép điều gì đó, và chúng ta thắc mắc hoặc nghi ngờ sự tốt lành của Chúa mà không nhìn thấy bức tranh đầy đủ. Sách *Gióp* dạy chúng ta tin cậy Chúa trong mọi hoàn cảnh. Chúng ta phải tin cậy Chúa, không chỉ KHI chúng ta không hiểu, mà còn VÌ chúng ta không hiểu. *[Thi thiên 18:30](#) Còn Đức Chúa Trời, các đường lối Ngài là trọn vẹn; Lời của Đức Giê-hô-va đã được luyện cho sạch; Ngài là cái khiên cho những kẻ nào nương náu mình nơi Ngài.* Nếu đường lối của Đức Chúa Trời là "hoàn hảo", thì chúng ta có thể tin tưởng rằng bất cứ điều gì Ngài làm — và bất cứ điều gì Ngài cho phép — cũng hoàn hảo. Điều này có vẻ không khả thi đối với chúng ta, nhưng tâm trí của chúng ta không phải là tâm trí của Đức Chúa Trời. Đúng là chúng ta không thể mong đợi để hiểu được tâm trí của Ngài một cách hoàn hảo, như Ngài nhắc nhở chúng ta, *[Ê-sai 55: 8-9](#) Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng ta chẳng phải ý tưởng các ngươi, đường lối các ngươi chẳng phải đường lối ta. ⁹ Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối ta cao hơn đường lối các ngươi, ý tưởng ta cao hơn ý tưởng các ngươi cũng bấy nhiêu.* Tuy nhiên, trách nhiệm của chúng ta đối với Đức Chúa Trời là vâng lời Ngài, tin cậy Ngài và phục tùng ý muốn của Ngài, cho dù chúng ta có hiểu hay không.